

[Lone Dybkjær]

Jeg vil også sige til hr. Birkholm, at de radikale gør faktisk noget for børnefamilierne. Den forlængede barselorlov var ikke kommet igennem uden de radikale.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Jeg vil først sige, at hvis fru Lone Dybkjær havde hørt opmærksomt efter mit indlæg, ville hun have bemærket, at jeg startede med at tilkendegive en yderst positiv holdning til det samlede lovkompleks. Så der er altså ikke sket noget skift på det punkt.

Jeg vil også godt sig til fru Lone Dybkjær, at hendes erfaringer med mig som mand er yderst begrænsede, hvis der var nogen, der skulle have misforstået fru Lone Dybkjærs bemærkninger.

Jeg vil gerne sige til fru Birthe Hansen, at min personlige erfaring med mit 5 måneder gamle barn er, at selv om jeg passer barnet om natten og giver det mad, så betyder det, at jeg må være herinde i folketinget fra kl. 10 til 18, naturligvis, at min kone får et helt anderledes følelsesmæssigt og omsorgsmæssigt tæt forhold til det barn, fordi hun har det i en meget stor del af den vågne periode.

Det ved fru Birthe Hansen udmærket godt er en afgørende grund til, at der opstår de kønsrollemønstre i familierne, som der gør. Det er beklageligt, at SF med sit lovforslag om at isolere mandens barselorlov fra kvindens ikke vil bidrage til at overvinde denne kønsrolledeling i familierne.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for de ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og arbejdsministeren. Vi får med disse ændringsforslag en barselorlov, som er tilfredsstillende, fra 1. juli 1984 en orlov på 20 uger og fra 1. juli 1985 på 24 uger.

Det er godt, at der uafhængigt af dette kan gives 2 uger til faderen i tilslutning til fødslen eller hjemkomst fra hospital. Vi synes, det er rimeligt, at det først er efter 14 uger, faderen kan få orlov. Vi mener, det er meget vigtigt, at kvinden fysisk kan komme til kræfter efter fødslen.

Det er et meget stort fremskridt, at der vil kunne gives ekstraordinær orlov, når barnet må blive på hospitalet på grund af sygdom, for tidlig fødsel eller misdannelser, og at den

ordinære orlov begynder efter, at barnet er kommet hjem. Det er rimeligt, at faderen og moderen skal give varsel til arbejdsgiveren om, hvornår de ønsker at være væk, og hvornår de ønsker at tiltræde. Vi kan gå ind for arbejdsministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det er igen til hr. Birkholm. Lige så vel som han mente, at fru Lone Dybkjær nok ikke havde hørt efter hans indlæg, er jeg bange for, at hr. Birkholm heller ikke har hørt ordentligt efter, hvad jeg sagde. Formålet er at gøre faderen eneansvarlig i den del af perioden, der tildeles ham. At være eneansvarlig, når moderen er begyndt at arbejde, betyder nemlig, at man opnår den tætte kontakt, som hr. Birkholm efterlyser.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For en ordens skyld vil jeg bare sige til hr. Birkholm, at jeg hørte efter hans indlæg, og at det var derfor, jeg sagde, hvad jeg gjorde. At hr. Birkholm så ikke hørte efter mit indlæg, er en anden sag.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Jeg vil sige til fru Birthe Hansen, som jeg allerede gjorde i mit første indlæg, at det nytter ikke noget, at man vil gøre manden eller faderen eneansvarlig, når der er gået 3 måneder, hvor kvinden har været eneansvarlig. Kvinden vil i den 3 måneders periode overtage hele kontrollen med den følelsesmæssige kontakt og den praktiske, omsorgsmæssige pasning af barnet. Det eneste, man opnår, er at give faderen et nederlag og bekræfte, at faderen ikke er i stand til at passe barnet ordentligt. Hvorfor vil man ikke give faderen mulighed for at holde barselorlov før efter den 14. uge? Det er naturligvis, fordi man vil give kvinden monopol på det inden da.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Den bliver også meget kort. Under de 2 ugers omsorgsrorlov, hvor far og mor er sammen døgnet rundt, kunne man vel begynde